

ھەنبەلىي مەزھىپى

ئېنىقلىما:

ھەنبەلىي مەزھىپى ئىسلام ئالىمىدىكى تۆت چوڭ سۈننىي فېقھىي مەزھەپنىڭ بىرى. ئىمام ئەھمەد ئىبنى مۇھەممەد ئىبنى ھەنبەل (ئاللاھ ئۇنىڭغا رەھمەت قىلسۇن) نىڭ ئىسمىغا ئاساسەن "ھەنبەلىي مەزھىپى" دەپ ئاتالغان. بۇ مەزھەپ ئاساسىي جەھەتتىن قۇرئان ۋە سۈننەتكە تايىنىدىغان بولۇپ، ئەقىدە ۋە ئىبادەتلەردىكى بىدئەتلەرگە قارشى تۇرىدۇ ۋە ئىمكاننىڭ يېتىشىچە سۈننەتنى ئىجرا قىلىدۇ.

قورۇلۇشى ۋە ئاساسلىق كىشىلىرى:

◆ ھەنبەلىي مەزھىپىنىڭ ئاساسچىسى ئىمام ئەھمەد ئىبنى مۇھەممەد ئىبنى ھىلال ئىبنى ئەسەد ئىبنى ئىدرىس ئىبنى ئابدۇللاھ ئىبنى ھەيبان ئىبنى ئابدۇللاھ ئىبنى ئەنەس ئىبنى ئەۋق ئىبنى قاست ئىبنى مازىن ئىبنى شەيبان ... ئىبنى ۋائىل ئەرزۇھەلى ئەششەيبانى (164ھ - 241ھ) بولۇپ، نىزار ئىبنى مۇئەد ئىبنى ئەدنانغا بارغاندا نەسبىي پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ نەسبىي بىلەن ئۇچرىشىدۇ. ئانىسى ھامىلدار ھالدا دادىسىنىڭ ھەمرالىقىدا مەرۋىدىن چىقىدۇ ۋە ھىجرىيە 164 - يىلى، رەبىئۇل ئەۋۋەل ئېيىدا باغداتتا بىر ئوغۇل پەرزەنت كۆرىدۇ. ئۇ ئۈچ ياشقا كىرگەندە دادىسى ۋاپات قىلىپ كېتىپ، ئانىسىنىڭ مەسئۇلىيىتىگە قالىدۇ ۋە نام - شۆھرەتلىك چوڭ دادىسىغا نىسبەت بىرىلىدۇ.

- ئۇ، ئىلىم تەلەپ قىلىش مەقسىتىدە بەسرە، كۇفە، شام، ئەرەب يېرىم ئارىلى، مەككە، مەدىنە، يەمەن ۋە باشقا جايلارغا ھەمىشە سەپەر قىلىپلا تۇراتتى.

- ئۇ، مۇھەممەد ئىبنى ئىدرىس ئەششافىئىي، سۇفيان ئىبنى ئۇيەينە، ۋەكىئ ئىبنى ئەلجەرراھ، يەھيا ئەلقەتتان، يەزىد ئىبنى ھارۇن، ئىسمائىل ئىبنى ئۇلەييە، ھۈشەيم ئىبنى بەشىر، ئابدۇررەزاق ئىبنى ھەمام ئەسسەئانىي ۋە باشقىلاردا فېقھىي ئۈگەنگەن.

- سۈننەتنى توپلاش ۋە يادلاشقا كۆڭۈل بۆلەتتى، ئۇ ھەدىسشۇناسلارنىڭ ئىمامى، فېقھىشۇناسلارنىڭ ئەپەندىسى، (قۇرئان، ھەدىس) يادلىغۇچىلارنىڭ رەھبىرى ۋە ھەقىقەتتە مۇستەھكەم تۇرىدىغانلارنىڭ يولباشچىسى ئىدى.

- ھافىز ئەززەھەبىي ئۇنىڭ ھەدىسلىرىنى رىۋايەت قىلغان شەيخلىرىنىڭ ئىككى يۈز سەككەن نەچچىگە يەتكەنلىكىنى ئېيتقان.

- ئۇنىڭغا ئىماملار مەدھىيە ئوقۇغان. شافىئىي «باغداتتىن چىققىنىدا ئەھمەد ئىبنى ھەنبەلدىن ئالىمراق، ئۇنىڭدىن بەكرەك ھارامدىن قورقىدىغان، ئۇنىڭدىنمۇ

تەقۋاراق بىر كىشى يوق ئىدى. « دېگەن بولسا، ئەزەزەھەبى « ئاللاھنىڭ زاتىغا ئۆزىنى بېغىشلىغان ئىدى » ۋە ئەبۇ جەئفەر ئەننۇفەيلىي « ئەھمەد ئىبنى ھەنبەل دىنىنىڭ مەشھۇر كىشىلىرىدىن ئىدى » دەيدۇ.

- پەقەت ئاللاھدىن ساۋاب ئۈمىد قىلىدىغان ئاز بىر قىسىم سەۋرلىك كىشىلەرلا تاقەت قىلالايدىغان دەرىجىدە ھەقىقىي زاھىد بولۇپ، ئىنسانلارنىڭ ئورنى ئۇنىڭ نەزىرىدە كىچىكلەپ كىتەتتى. ئىبنى نۇھاس ئۇنىڭ توغرىسىدا « دۇنيا ئۇنىڭغا تەڭلەنگەندە ئۇنى قوبۇل قىلمىغان ۋە بىدئەتلەرنى ئىنكار قىلغان. » ئىبنى قەيىم بۇ ھەقتە مۇنداق دەيدۇ : « مانا بۇ تەقۋا ئىماملارنىڭ ئەھۋالىدۇر. » سالھ ئىبنى ئەھمەد مۇنداق دېگەن: « بەزىدە دادامنىڭ پارچە ناننى ئالغىنىنى ۋە ئۇنىڭدىكى تۇزىلارنى پۈۋلىۋەتكەندىن كېيىن، قاچىغا سالغىنىنى، ئاندىن ئۇنىڭغا سۇ قۇيۇپ، ئارقىدىن تۈز بىلەن يىگىنىنى كۆرگەن چاغلىرىم بولاتتى، بىراق، ئۇنىڭ ئانار، ئامۇت ياكى باشقا مېۋىلەرنى سېتىۋالغانلىقىنى كۆرمىدىم... » مەرۋزىي « ئۆلۈم زىكىر قىلىنسا ئىمام ئەھمەدنى ئىبىرەتلەر بوغۇلاتتى. » دېگەن بولسا، مەيمۇنىي « ئەبۇ ئابدۇللاھنىڭ ئۆيى كىچىك، تار بولۇپ، قارا تاشنىڭ ئۈستىدىلا ئوخلايتتى. » دەيدۇ.

- ئىمام ئەھمەد سۇلتانلارنىڭ ئىشىكلىرىگە يېقىنلىشىشنى ياخشى كۆرمەيتتى، ھەرقانچە قىممەتلىك بولسىمۇ ئۇلارنىڭ بەرگەن نەرسىلىرىنى قوبۇل قىلمايتتى. بالىلىرى باشلىقلارنىڭ ھەدىيەلىرىنى قوبۇل قىلغاندا ئۇلارغا ئاچچىقلىناتتى. ئىسھاق ئىبنى راھىۋەيھ مۇنداق دەيدۇ: « ئەھمەد يەمەندە ئىدى، ... توقۇيتتى ... ساتاتتى ۋە ئۇنىڭدىن خىراجەت قىلاتتى. » ئۇ قىرىق ياشقا كىرگۈچە پەتمۇ بىرىش ئۈچۈن ئولتۇرمىغان.

ئىمام ئەھمەد ئىبنى ھەنبەلنىڭ ئېغىر كۈنلىرى:

ئىمام ئەھمەد ياشىغان دەۋرنىڭ ئەھۋاللىرى، ۋالىيلارنىڭ يارىدىمى بىلەن پەلسەپە كىتابلىرىنىڭ تەرجىمە قىلىنىشىنىڭ باشلىنىشى، كىشىلەرنىڭ ئەقىدە ۋە ئىبادەتلىرىدە بىدئەتنىڭ تىز سۈرئەتتە يامىرىشى، رافىزىي ۋە مۇتەزىلەلەرنىڭ تارقىلىشى، بولۇپمۇ باشلىقلارنىڭ مۇتەزىلە مەزھىپىگە ياردەم بىرىشى ۋە قۇرئاننىڭ مەخلۇق ئىكەنلىكىگە ئوخشاش ئىشلارغا بوغۇلۇپ قالغان بولۇپ، مۇسۇلمانلار بىر بالا - قازا ۋە مۇسەبەتنىڭ ئىچىدە ئىدى. مەئمۇن كىشىلەرنى قۇرئاننى مەخلۇق دېگۈزۈشكە ئورۇندى. ئىمام ئەھمەد بۇنى قوبۇل قىلماي، ھەقىقەتتە ئىزچىل تۇردى، شۇنىڭ بىلەن مەئمۇن ئۇنى ئۇرۇش ۋە تۈرمىگە تاشلاشقا بۇيرىدى. بۇ ئەھۋالنى مەئمۇندىن كېيىن مۇتەسسىمۇ دەۋاملاشتۇردى. ئۇنىڭ تۈرمە ھاياتى يىگىرمە سەككىز ئايغىچە دەۋاملاشتى. پۈتۈدا ئىشكەل بار ھالەتتە ناماز ئوقۇيتتى، ئوخلايتتى. كېيىن ئۇ قاماقتىن بوشىتىلىپ، جاراھەتلىرى ساقايغاندىن كېيىن مەسچىتتە دەرس بىرىشنى دەۋاملاشتۇردى. ۋاسىقنىڭ ھۆكۈمدارلىقى دەۋرىگە كەلگەندە ئىمام ئەھمەد (ئاللاھ ئۇنىڭغا رەھمەت قىلسۇن) نىڭ مەسچىتكە چىقىپ دەرس بىرىشى چەكلەندى. بۇ ئەھۋال ۋاسىقنىڭ ئۆلۈمىگىچە بەش يىل دەۋاملاشتى.

مۇتەۋەككىل (ئاللاھ ئۇنىڭغا رەھمەت قىلسۇن) نىڭ دەۋرىگە كەلگەندە، ئاللاھ تائالا ھەقىقەتنى ئۆز ئورنىغا قايتۇرۇپ بەردى، شۇنىڭ بىلەن سۈننەت ئىھيا قىلىنىپ، ئۇنىڭغا قىلىنغان ھۇجۇملار تۈگىدى.

◈ ئىمام ئەھمەدتىن نۇرغۇن ئۆلىمالار دەرس ئاڭلىغان بولۇپ، ئۇلار: ئىككى ئوغلى ئابدۇللاھ ۋە سالىھ، تاغىسى ھەنبەل ئىبنى ئىسھاقنىڭ ئوغلى، ئەبۇ زەرئە، بۇخارىي، مۇسلىم، «سۈنەن» نىڭ ساھىبى ئەبۇ داۋۇد، ئەسرەم، ئەبۇ يەئلا ئەلمۇسلىي، ئەلمەيمۇنىي، ئىبنى ھانىئ ۋە باشقىلاردۇر.

- سالىھ ئىبنى ئەھمەد ئىبنى ھەنبەل (266ھ) ئىمامنىڭ چوڭ ئوغلى بولۇپ، دادىسىنىڭ فىقھى ۋە باشقا مەسىلىلىرىنى تارقىتىشقا كۆڭۈل بۆلگەن.

- ئابدۇللاھ ئىبنى ئەھمەد ئىبنى ھەنبەل (290ھ) دادىسىدىن ھەدىسلەرنى رىۋايەت قىلغان.

- ئىسھاق تەمىمىي (ئەبۇ يەئقۇب ئەلكۇسەج ئەلمەرۇزىي بولۇپ، 251ھ ۋاپات بولغان): بۇ كىشى مەرۋىدە توغۇلغان ۋە ئىراق، شام، ھىجازنىڭ فىقھىي ئالىملىرىدىن ئىلىم ئىگەللىگەن، كېيىن باغدادقا بېرىپ ئىمام ئەھمەدنىڭ قولىدا فىقھىي ئۆگەنگەن.

- ئەلبەغدادىي (273ھ ۋاپات بولغان): ئۇنىڭ تولۇق ئىسمى ئەبۇ بەكر ئەھمەد ئىبنى مۇھەممەد ئىبنى خانى ئەلخۇراسانى ئەلبەغدادىي بولۇپ، ئىمام ئەھمەدنىڭ شاگىرتلىرىدىن ئىدى. ئىمام ئەھمەدتىن نۇرغۇن مەسىلىلەرنى رىۋايەت قىلغان ۋە بىر قانچە كىتاب يازغان؛ ئۇنىڭ ئېلەل، تارىخ ۋە ناسخ - مەنسۇخقا ئائىت كىتابلىرى بار. ئۇنىڭ يەنە ئىمام ئەھمەدنىڭ مەزھىپى بويىچە فىقھىغا ئائىت يازغان «السنن» ناملىق بىر كىتابىمۇ بار.

- ئەلخەرقىي (334ھ ۋاپات بولغان): تولۇق ئىسمى: ئەبۇلقاسىم ئۆمەر ئىبنى ئەلھۇسەيىندۇر. ئۇ ئىمام ئەھمەدنىڭ ئىككى ئوغلى سالىھ ۋە ئابدۇللاھلاردا ئوقۇغان. ئۇ 2300 مەسىلىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان «المختصر» ناملىق كىتابى بىلەن شۆھرەت قازانغان. بۇ كىتابنى ئىبنى قۇدامە ئەلمەقدەسى ئۆزىنىڭ «المغنى» ناملىق مەشھۇر كىتابى ئارقىلىق ئىزاھلاپ ئۆتكەن. رەھمەتلىك دەمەشىقتا ۋاپات بولغان.

- ئەلخىلال (211ھ ۋاپات بولغان): تولۇق ئىسمى: ئەبۇ بەكر ئەھمەد ئىبنى مۇھەممەد ئىبنى ھارۇندۇر. ئەھمەدنىڭ سەپداشلىرىدىن فىقھىي ئۆگەنگەن. ئۇنىڭ «الجامع لعلوم أحمد بن حنبل»، «العلل والسنة»، «طبقات أصحاب ابن حنبل»، «العلم»، «تفسير الغريب»، «الأدب» ۋە «أخلاق أحمد» قاتارلىق كىتابلىرىمۇ بار.

ھەنبەلىي مەزھىپىنىڭ ئۇسۇلى (ئاساسلىرى):

سەۋەب - دېگەن كىلىدۇ. كۆپىنچە شەرىئى ھۆكۈمنىڭ ئوتتۇرىغا قويۇلىشىنىڭ سەۋەبىنى كۆزدە تۇتىدۇ. - ت.

◆ ئىمام ئەھمەد ئىبنى ھەنبەل ئۆزىنىڭ فىقھىي مەزھىپىنى بەش ئۇسۇل ئاساسىغا قۇرغان بولۇپ، ئۇلارنى ئىبنى قەييىم ئەلجەۋزىي ئىزاھلاپ ئۆتكەن. ئۇلار:

- نەسلەر: قۇرئان ئايەتلىرىنى، ئۇنىڭدىن كېيىن سەھىھ ھەدىسلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالاتتى. ئۇنىڭغا نە كۆز قاراش، نە قىياس ۋە ساھابىنىڭ سۆزىنى تەڭ قىلمايتتى.

- ساھابىلەر بەرگەن پەتىۋا: ئەگەر بەزى ساھابىلەرنىڭ بەرگەن پەتىۋالىرىنى ئۇچىراتسا ۋە ئۇنىڭغا ھېچكىم قارشى چىقمىغان بولسا، ئۇنى قوبۇل قىلاتتى، باشقىسىنى ئىزدەپ يۈرمەيتتى.

- ئەگەر ساھابىلەر بىرلىككە كىلەلمىگەن مەسىلە بولسا، ئۇلارنىڭ سۆزلىرى ئارىسىدىن قۇرئان ۋە سۈننەتكە ئەڭ يېقىن بولغانلىرىنى تاللىۋالاتتى، ساھابىلەرنىڭ سۆزىدىن چىقمايتتى. ئەگەر ئىككى خىل ئەھۋالنىڭ بىرى ئۇنىڭغا ئايدىڭ بولمىسا، ئۇ چاغدا تالاش - تارتىشنى سۆزلەپ بىرەتتى ۋە كەسكىن يەكۈن چىقارمايتتى.

- مۇناسىۋەتلىك بابتا ئۇنىڭغا توسالغۇلۇق قىلىدىغان بىرەر ئامىل بولمىغىدا مۇرسەل ھەدىس ۋە ئاجىز ھەدىسنى قوبۇل قىلاتتى ھەم بۇنى قىياستىن ياخشى دەپ قارايتتى. ئۇنىڭ قارىشىدىكى ئاجىز ھەدىس باتىل، رەت قىلىنغان ياكى رىۋايىتىدە بىرەر مۇتەھەم بار ھەدىس ئەمەس، بەلكى سەھىھنىڭ جۇرىسى، ھەسەن ھەدىسنىڭ بىر قىسمىدىن ئىبارەتتۇر. ئۇ ھەدىسلەرنى سەھىھ، ھەسەن ۋە ئاجىز دەپ ئايرىماستىن، ئۇ سەھىھ ياكى ئاجىز دەپلا ئايرىيتتى. ئۇنىڭ نەزىرىدە ئاجىز ھەدىس بىر قانچە دەرىجىگە ئايرىلاتتى. ئىبنى ئەلقەييىمنىڭ بايان قىلغىنىغا قارىغاندا، ئەگەر مۇناسىۋەتلىك بابتا ئۇنىڭغا توسقۇنلۇق قىلىدىغان رىۋايەت، ساھابىنىڭ سۆزى، ياكى ئۇنىڭغا قارشى بىر ئىجمائ بولمىغىنىدا ئۇنىڭغا ئەمەل قىلىش قىياسقا ئەمەل قىلغاندىن ئەۋزەل ئىدى.

- قىياس: ئۇ قىياسنى يۇقىرىدا كەچكەن ئامىللار ئۇچرىمىغىنىدا ئىشلىتەتتى. بىر رىۋايەتكە كۆرە ئىمام ئىستىھساننى ئىنكار قىلغان، ئەمما ئىبنى قۇدامە ئۇنىڭ قىياستىن كېيىن ئىستىھساننى قويدىغانلىقىنى، ئىستىھساننىڭ ئۇنىڭ مەزھىپى ئىكەنلىكىنى ئېيتقان. ئىستىھسان، ياخشىراق بىرەر مەنپەئەت ئۈچۈن بىر ھۆكۈمنى قويۇپ، ئۇنىڭدىن ئەۋزەلرەك يەنە بىر ھۆكۈمنى قوبۇل قىلىش، دېمەكتۇر.

ھەنبەلىي مەزھىپىنىڭ تارقىلىشى:

◆ ھەنبەلىي مەزھىپى باشقا ئۈچ مەزھەپ (ھەنەفىي، شافئىي، مالىكىي) كە ئوخشاش كەڭ تارقىلالمىغان. ئۇنىڭ سەۋەبلىرىنى تۈۋەندىكىلەرگە يېغىنچاقلاش مۇمكىن:

- رىۋايەت، ئايەت ۋە ھەدىسلەرگە تايىنىشتا چىڭ تۇرۇشى
- زۆرۈر بولمىغان ئەھۋالدا ئىجتىھادنىڭ دائىرىسىنى تارلاشتۇرۇشى
- يېقىنقى زاماندىكى ئەرەب يېرىم ئارىلىدىكى ھۆكۈمەتنى ھېسابقا ئالمىغاندا ھېچقانداق ھۆكۈمەتنىڭ بۇ مەزھەپكە ئەگەشمىگەنلىكى

- باشقا مەزھەپلەرگە قارىغاندا كىچىك مەيدانغا كەلگەنلىكى

- ھەنبەلىي مەزھىپىنىڭ ھازىرقى دەۋردە ئەرەب يېرىم ئارىلى، دەمەشىق ئەتراپلىرى، مىسىر ئېگىزلىكلىرى ۋە چەكلىك مىقداردا باشقا ئىسلام ئەللىرىدىمۇ ۋۇجۇدى بار. ئەمما ئۇ مىسىردا، ئەزھەرنىڭ بارلىق ئىنىستوتلىرى ۋە ئەزھەر ئۇنۋېرسىتىدا ئوقۇتىلىدۇ.

يۇقىرىقىلاردىن شۇ نەرسە ئايدىڭلىشىدۇكى، ھەنبەلىي مەزھىپى تۆت چوڭ سۈننى ئىسلام فىقھىي مەزھەپلىرىنىڭ بىرى بولۇپ، ئاساسچىسى ئىمام ئەھمەد ئىبنى ھەنبەل (ئاللاھ ئۇنىڭغا رەھمەت قىلسۇن)دۇر. بۇ مەزھەپنىڭ ئۇسۇلى قۇرئان كەرىم ۋە سەھىھ ھەدىستە ئۆز ئىپادىسىنى تاپىدۇ، بۇنىڭغا ئەمەل، كۆز قاراش، قىياس ھەتتا ساھابىنىڭ سۆزىنىمۇ تەڭ قىلمايدۇ. ئۇنىڭدىن كېيىن ساھابىلەرنىڭ پەتۋاسى تۇرىدۇ، تالاش-تارتىش قىلىشىپ قالغان بولسا، قۇرئان ۋە سۈننەتكە ئەڭ ئويغۇن بولغان قاراشنى تاللىۋالىدۇ. بۇنىڭدىنمۇ كېيىن، مۇناسىۋەتلىك بايتا ئۇنى چەكلەپ قويىدىغان بىرەر ئامىل بولمىغىنىدا ئاجىز ھەدىسنى قويدۇ. بۇنىڭدىن كېيىن، زۇرۇرىيەت توغۇلغاندا، يۇقىرىدا زىكىر قىلىنغان ئامىللارنىڭ بىرەرمۇ تېپىلمىسا قىياسنى قوبۇل قىلىدۇ. ھەممىدىن كېيىن ئىستىھسان كىلىدۇ. ئىبنى قۇدامە ئىمامنىڭ ئىستىھساننى قوبۇل قىلىشىنى كۈچلۈك رىۋايەت سۈپىتىدە ئوتتۇرىغا قويدۇ. بۇ مەزھەپ ھازىر ئەرەب يېرىم ئارىلى، دەمەش ئەتراپىدىكى رايۇنلار ۋە بىر قىسىم باشقا ئەرەب ئەللىرىگە تارقالغان. «مختصر الخرقى»، «كشاف القناع وشرح منتهى الإرادات»، «المحرر» ۋە «المقنع» قاتارلىقلار بۇ مەزھەپنىڭ مەشھۇر كىتابلىرىدىندۇر.

ئەتراپلىق مەلۇمات ئۈچۈن پايدىلىنىش مەنبەلىرى:

(ئا) ھەنبەلىي مەزھىپىنىڭ مەشھۇر كىتابلىرىدىن:

- خىرقى: المختصر (بۇنى ئەللامە مۇۋەپپەقۇددىن ئىبنى قۇدامە «المغنى» ناملىق كىتابىدا ئىزاھلىغان)
- ئەلبەھۇتىي: كشاف القناع وشرح منتهى الإرادات
- ئابدۇسسالىم ئىبنى تەيمىييە: المحرر في الفقه
- مەرداۋىي: الإنصاف
- ئىبنى مۇفلەھ: الفروع
- ئىبنى قۇدامە: المقنع
- ئەلھەجاۋىي: الروض المربع

(ب) ھەنبەلىي فېقھىسىنىڭ مەنبەلىرى:

- ئەبۇلقاسىم ئۆمەر ئىبنى ئەلھۇسەين ئىبنى ئابدۇللاھ ئىبنى ئەھمەد ئەلخىرقىي (334ھ) ۋاپات قىلغان: مختصر الخرقىي
- ئەبۇ ئەلخەتتاب مەھفۇز ئىبنى ئەھمەد ئەلكلوزانىي (516ھ) ۋاپات بولغان: الهداية
- مۇۋەپپەقۇددىن ئابدۇللاھ ئىبنى مۇھەممەد ئىبنى ئەھمەد ئىبنى مۇھەممەد ئىبنى قۇدامە (620ھ) ۋاپات بولغان: المقنع
- ئابدۇرراھمان ئىبنى ئەلئىمام ئەبۇ ئۆمەر مۇھەممەد ئىبنى ئەھمەد ئىبنى قۇدامە ئەلمەقدەسىي (682ھ) ۋاپات بولغان: الشافي - الشرح الكبير (بۇ «المقنع» ناملىق كىتابنىڭ شەرھىدۇر).

(ج) قىسقارتىلغان كىتابلار:

- شەمسۇددىن ئەبۇ ئابدۇللاھ مۇھەممەد ئىبنى مۇفلەھ ئەلھەنبەلىي (763ھ) ۋاپات بولغان: الفروع

(د) مەزھەپنىڭ ئاساسلىق كىشىلىرىنىڭ تەرجىمىلىرى:

- ئەلقازىي ئەبۇلھۇسەين مۇھەممەد ئىبنى ئەلقازىي ئەبۇ يەئلا ئىبنى مۇھەممەد ئىبنى ئەلھۇسەين ئەلفەرائى (527ھ) ۋاپات بولغان: طبقات الخنابلة - سۈننەتى مۇھەممەدىيە نەشرىياتى باسمىسى
- ئەبۇ ئەلىيەمەن مۇجىيرۇددىن ئابدۇرراھمان ئىبنى مۇھەممەد ئىبنى ئابدۇرراھمان ئەلئەلمىي (928ھ) ۋاپات بولغان: المنهج الأحمد في تراجم أصحاب أحمد - تحقيق محي الدين عبد الحميد - مسسر، مەدەنىي باسمىخانسى

ئۇنۋېرسال كىتابلار:

- د.مۇھەممەد فەۋزى فەيزۇللاھ: المذاهب الفقهية، شوئائ نەشرىياتى - كۇۋەيت، 1985م
- ئەھمەد ئىبنى ئابدۇرراھمان ئىبنى سۇلەيمان ئەسسەۋيان: الإمام أحمد بن حنبل الشيباني ومسنده - «مجلة البحوث الإسلامية» ژۇرنىلى، 26 سان، 221 ۋە 302 - بەتلەر ئارىسى.

- شەيخ مۇھەممەد خۇزەرىي: تارىخ التشرىع الإسلامى _ بۇيۇك تىجارەت كۈتۈپخانىسى - قاھىرە
- ئىيسەۋىي ئەھمەد ئىيسەۋىي: المدخل لدراسة الفقه الإسلامى، تەئلىق نەشرىياتى - قاھىرە، 1376ھ
- مۇھەممەد سالام مەدكۇر: المدخل للفقه الإسلامى، ئەرەب گۈللىنىش نەشرىياتى - قاھىرە، 1383ھ
- ئىبنى بەدران ئەلھەنبەلىي: المدخل إلى مذهب الإمام أحمد بن حنبل، مۇنىرىيە باسماخانىسى - قاھىرە
- ئىبنى قەيىم ئەلجەۋزىيە: إعلام الموقعين، سائادەت نەشرىياتى - مىسر
- ئىبنى ھاجب: مختصر المنتهى
- د. سالم ئەلى ئەسسەقەفىي: مفاتيح الفقه الحنبلى
- مۇھەممەد ئەبۇ زوھرە: الإمام أحمد بن حنبل، ئەرەب پىكر نەشرىياتى - قاھىرە
- د. مۇھەممەد شەتا ئەبۇ سەئىد: متبعون لامبتدعون، سالام نەشرىياتى - 1403ھ، رىياد
- د. ئابدۇللاھ ئىبنى ئابدۇلمۇھسىن ئەتتۇركىي: أصول مذهب أحمد بن حنبل